

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Jana Passera a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti předsedy žalované, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 6. 2013, čj. 9 A 2/2013 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Podáním ze dne 12. 11. 2012 se žalobce domáhal u Městského soudu v Praze ochrany proti nečinnosti předsedy České advokátní komory.

Výzvou ze dne 24. 1. 2013, čj. 9 A 2/2013 - 5, městský soud vyzval žalobce, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 2000 Kč do 7 dnů od doručení výzvy. Výzva byla žalobci doručena dne 4. 2. 2013.

Podáním ze dne 6. 2. 2013 žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud tuto žádost zamítl usnesením ze dne 28. 6. 2013, čj. 9 A 2/2013 - 14.

II.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení městského soudu kasační stížností.

III.

Nejvyšší správní soud se zabýval nejprve podmínkami řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení napadeného rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního

soudu, lhůta je však zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Z doručanky připojené k č. 1. 16 spisu městského soudu vyplývá, že usnesení čj. 9 A 2/2013 - 14 bylo stěžovateli doručeno dne 15. 7. 2013. Lhůta pro podání kasační stížnosti marně uplynula dne 29. 7. 2013 (§ 106 odst. 2 s. ř. s. za použití § 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel podal kasační stížnost k poštovní přepravě dne 31. 7. 2013 (č. 1. 2 spisu Nejvyššího správního soudu), kasační stížnost je tedy opožděná.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) za použití § 120 s. ř. s.].

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 věty první za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože kasační stížnost byla odmítnuta.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že s ohledem na opožděnost kasační stížnosti neodstraňoval její vady, ani nevyzýval stěžovatele k uhrazení soudního poplatku za tuto kasační stížnost. Takový postup by byl s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti ryze formální a rozporný se zásadou procesní ekonomie. Navíc kasační stížnost směřovala proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o osvobození od soudního poplatku za řízení před městským soudem. Požadavek, aby stěžovatel uhradil soudní poplatek za kasační stížnost či doložil zastoupení advokátem, by vedl k řetězení téhož problému, což by popíralo smysl samotného řízení o této kasační stížnosti a nesvědčilo by ani zásadě hospodárnosti a rychlosti řízení (obdobně viz např. rozsudek ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007 - 77).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 9. září 2013

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu